

ρουφηξιά

ρουφηξιά, η, ουσ. [από το θέμα αορ. του ρ. ρουφώ + κατάλ. -ιά], η ποσότητα του υγρού ή του καπνού που ρουφάει κανείς κάθε φορά από το ποτήρι ή από τσιγάρο: «διψούσε τόσο πολύ, που με δυο τρεις ρουφηξιές ήπια όλο το μπουκάλι || ήταν τόσο χαρμανιασμένος, που με δυο τρεις ρουφηξιές έφτασε στο φίλτρο»·

- *δυο ρουφηξιές και στο διπλανό*, (στη γλώσσα των ναρκωτικών) έκφραση που ακούγεται σε παρέα χασισοποτών που καπνίζουν ομαδικά ένα τσιγαρλίκι, να μην πάρει παραπάνω από δυο ρουφηξιές αυτός που έχει σειρά να καπνίσει και μόλις τις πάρει να το περάσει στο διπλανό του. Συνήθως κάνουν κύκλο. Πρβλ. *τριγύρω όλοι στις φωτιές, τη βόλτα φέρνει ο αργιλές* (Λαϊκό τραγούδι)·

- *με μια ρουφηξιά*, μονορούφι: «ήταν τόσο διψασμένος, που με μια ρουφηξιά ήπια όλο το νερό»·

- *μια ρουφηξιά*, ελάχιστη ποσότητα υγρού ή καπνού από τσιγάρο: «μου 'δωσε και μένα μια ρουφηξιά απ' το ουίσκι του || μου 'δωσε και μένα μια ρουφηξιά απ' το τσιγαρλίκι του»·

- *ούτε ρουφηξιά*, ούτε την ελάχιστη ποσότητα υγρού ή καπνού από τσιγάρο: «δε μου 'δωσε ούτε ρουφηξιά απ' το ουίσκι του || δε μου 'δωσε ούτε ρουφηξιά απ' το τσιγαρλίκι του»·

- *τον κάνω μια ρουφηξιά*, τον κατανικώ με μεγάλη ευχέρεια, με μεγάλη άνεση: «δε θέλω να μαλώσω μαζί του, γιατί τον κάνω μια ρουφηξιά»·

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας